

POSTPARTUM PRİMER PELVİK PERİTONİT: BİR OLGU SUNUMU

Oluş API¹, H. Seyhani KALENDER¹, Orhan ÜNAL¹, Cem TURAN¹

Postpartum primer pelvik peritonit nadir görülen bir klinik durumdur. 28 yaşında, 15 gün öncesinde vajinal doğum yapan ve sonrasında karında şişlik, nefes darlığı gelişen hastada eksplorasyonda tüm batında yaygın yapışıklık ve pürülen materyal mevcuttu. Yapılan kan ve periton kültürlerinde, Mycobacterium Tuberculosis de dahil olmak üzere patojen mikroorganizma üretilemedi. Nonspesifik antibiyotik ve cerrahi drenaj ile tedavi edildi.

Anahtar kelimeler: *Puerperium, pelvik, peritonit, ateş*

POSTPARTUM PRIMARY PELVIC PERITONITIS: A CASE REPORT

A 28-year old woman who has delivered vaginally 15 days ago, was admitted to the hospital with the symptoms of abdominal distension and dyspnea. In explorative laparotomy, there were diffuse, dense adhesions and pue. No microorganisms, including Mycobacterium Tuberculosis could be isolated from the cultures. The patient was treated with surgical drainage and empiric antibiotic therapy.

Keywords: *Puerperium, pelvic, peritonitis, fever*

Puerperium doğum ile başlayıp postpartum altıncı haftaya kadar süren, fizyolojik, psikolojik ve sosyal değişimlerin görüldüğü bir süreçtir. Puerperal ateş bu dönemde ait en önemli morbidite nedenlerinden olup; ayırıcı tanısında en sık görülen uterin enfeksiyondan, nadir olarak görülen abse ve septik pelvik ven tromboflebitine kadar birçok etken yer almaktadır. Burada, puerperal ateş ve batında yaygın aside neden olmuş bir primer pelvik peritonit olgusu sunularak tanı ve tedavideki yöntemler tartışılmıştır.

OLGU

28 yaşında gravidası 2 olan ve 15 gün önce vajinal yolla tek canlı erkek bebek doğuran hasta ani başlayan nefes almada zorluk ve karında şişlik nedeniyle Kadın-Doğum polikliniğine başvurdu. Hastanın özgeçmişinde özellik yoktu. Her iki gebeliğinde maternal ya da fetal komplikasyon gelişmediği öğrenildi.

Hastanın tüm batın ultrasonografisinde batında yaygın serbest sıvı tespit edildi. Uterus 110x80 cm boyutlarında, endometrial kavite düzenli görünümdeydi. Hastaya parasentez yapıldı. Parasentez sıvısı berrak görünümlü ve serohemorajik vasıfta idi. Sıvı sitopatoloji ve kültür için patoloji ve mikrobiyoloji laboratuvarlarına gönderildi. Hastanın genel durumunun orta ve dispneik olması nedeniyle kliniğe interne edildi. Ampisillin 4gr/gün i.v. ve Gentamisin 160 mg/gün i.v. başlandı. İlk başvuruda TA: 100/70 mm/ Hg, nabız: 106 /dk, vücut ısısı: 39°C idi. Laboratuvar değerleri Hb: 9.3gr/dl., Hct: %34, lökosit sayısı: 19200 /mm³, trombosit sayısı: 276000 /mm³, PT: 15.3 sn, aPTT: 62.64 sn, total protein: 6.5 gr/dl., albumin: 1.7 gr/dl, SGOT, SGPT, BUN, kreatinin, alkalen fosfataz, GGT, ürik asit, açlık kan şekeri normal sınırlarda idi.

Hastanın yapılan meme muayenesinde; sağ memede abse formasyonu tespit edilmesi ve batında yaygın rebound hassasiyet ve defans gelişmesi üzerine Genel Cerrahi Kliniği'ne devredildi. Genel Cerrahi Kliniğinde hastanın antibiyotik tedavisi Ampisillin-Sulbaktam 3 gr/gün i.v. ve Gentamisin 160 mg/gün i.v. olarak değiştirildi. Oral beslenme kesilerek total parenteral nutrisyon başlandı. Yapılan ekokardiografi normal olarak değerlendirildi. Telekardiogramda sağ hemitoraksta az miktarda plevral effüzyon tespiti üzerine Göğüs Cerrahisi konsültasyonu istendi. Torasentez yapıldı. Alınan sıvı sitolojik ve mikrobiyolojik incelemeye gönderildi. İleri tedavi önerilmedi. Sağ memedeki abse drene edildi. Drenaj sonrası 48. saatte ateş düşmeye başlayan hastanın diffüz peritonite sekonder gelişen akut batın tablosunun gerilemesi üzerine Kadın Doğum Kliniği'ne geri devralındı.

Hastanın kliniğe devrinde kan tablosu şu şekilde idi: Hb: 6.4 g/dl, Hct: %19.5, lökosit: 13500 /mm³, trombosit: 497000 /mm³, SGOT: 118 U/L, SGPT: 67 U/L, LDH: 567 U/L, ALP: 3.28 U/L, albumin: 1.9 gr/dl. olarak tespit edildi. Total parenteral nutrisyondan oral nutrisyona geçildi. Gentamisin 8. günde, Ampisillin-Sulbaktam 12. günde kesildi. Yapılan tüm batın ultrasonografisinde, peritoneal sıvının azaldığı ve yaygın fibröz bandların oluştuğu izlendi. Batın muayenesinde defans devam etmekteyken rebound ve hassasiyetin gerilediği görüldü. Hastanın takiplerinde maksimum 38°C'ye varan nokturnal ateşı oldu.

Asid ve ateş etyolojisi yönünden istenen Dahiliye konsültasyonunda Evre 4 malignitenin ayırıcı tanıları arasında düşünülmesi üzerine istenen tümör belirteçleri: βhCG: 0,5 IU/ml, CA-125: 12.9 U/ml., CA 15-3: 38.41 U/ml., AFP: 0.557 IU/ml., CA 19-9: 11.44 U/ml. idi. Romatoid faktör negatif, CRP (++++) idi. Hastaya hipoalbuminemi nedeniyle 200 cc/gün %20 human albümün replasmanı yapıldı. Hastanın anemi yönünden yapılan tetkikleri kronik hastalık anemisiyle uyumluydu. Preoperatif dönemde bir ünite tam kan replasmanı yapıldı.

¹Dr. Lütfi Kırdar Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 1. ve 2. Kadın Doğum Klinikleri

Parasentez sıvısının yapılan aerob ve anaerobik kültürlerinde üreme olmadı. Sitolojik inceleme sonucunda ise polimorfonükleer lökositler ve lenfositler görüldü. Interne edildikten 20 gün sonra yapılan ultrasonografide, umbilikus ile uterus arasında 113x68 milimetrelük yaygın loküle sıvı tespit edildi.

Hasta pseudomyxoma peritonei, batın içi abse ön tanılarıyla eksploratif laparatomisi alındı. Göbek altı medyan insizyonla batına girildi. Paryetal peritonun ileri derecede kalınlaşmış barsak ve pelvik organları örtüyü görüldü. Batın içinde bol miktarda serbest pürülün sıvı mevcuttu. Pürülün sıvı drene edildi. Periton künt disseksonla serbestleştirilerek barsak ve pelvik organlar ortaya çıkarıldı. Batına iki adet dren yerleştirilerek operasyona son verildi. Alınan materyal patolojik ve mikrobiyolojik değerlendirmeye gönderildi.

Hastaya postoperatorif dönemde, Metronidazol 1 gr/gün i.v., Ampisillin-Sulbaktam 2 gr/gün i.v. başlandı. Postoperatorif 8. günde Ornidanazol 1gr/gün p.o. ve Ampisillin- Sulbaktam 750 mg/gün p.o. başlımlararak bir aya tamamlamak üzere taburcu edildi.

TARTIŞMA

Puerperium, doğum ile başlayıp uterin involüsyonun tamamlandığı postpartum 6. haftaya kadar devam eden bir süreçtir. Bu süre dramatik fizyolojik ve psikososyal değişikliklerinoluştuğu bir zaman dilimidir. Puerperal ateş, puerperal problemler içerisinde çok önemli bir yer tutmaktadır. Puerperal ateş, postpartum ilk 24 saatinden sonra iki ayrı ölçümdé oral isının 38°C 'nin üzerinde ölçülmesidir. Ayrıncı tanıda uterin enfeksiyon, septik pelvik ven tromboflebiti, overyen ven trombozu, derin ven trombozu, abseler, hematomlar, vulvar ya da abdominal yara yeri enfeksiyonları, idrar yolları enfeksiyonları, pulmoner sistemi ve memeyi etkileyen enfeksiyöz hastalıklar düşünülmelidir¹. Endomyometrit puerperiumun en sık ve en ciddi komplikasyonudur. Vajinal doğum sonrası insidansı %2.6'dır². Gelişmiş ülkelerde enfeksiyonla bağlı maternal mortalite oranı efektif antibiyotik kullanımına bağlı olarak % 0.6 dır.

Postpartum uterin enfeksiyon için major risk faktörleri korioamnionit, abdominal doğum ve düşük sosyoekonomik statüdür³. Teşhis için 37°C ve üzeri ateş, uterin hassasiyet, kötü kokulu vajinal akıntı gereklidir. Gebelik süresince pelvisin artmış vasküleritesine bağlı olarak teşhis doğru ise-ateş uygun antibiyotik seçimi ile çok hızlı kontrol edilebilir. Bu hastanın başvurusunda yapılan fizik muayenesinde 39°C ateş tespit edilmesine rağmen uterin hassasiyet ve kötü kokulu akıntı tespit edilmediği için uterin enfeksiyon tanısından uzaklaşıldı.

İntraabdominal abseler puerperal ateşin ayırcı tanısında yer almamasına rağmen çok nadiren görülen olgulardır. Puerperal hastada intraabdominal abse gelişimi operatif ve uzamiş bir doğum sonrası oluşan endomyoparametritin bir sekeli olarak görülür⁴. İntraabdominal abse varlığında tedaviye cevap vermeyen ileus ve abdominal distansiyon görülür. Bu vakada ileus gelişmemesine rağmen dispneye neden olan abdominal distansiyon gelişmiştir. Ancak hastada operatif ve uzamiş doğum anamnezinin olmaması ve eşlik eden uterin enfeksiyon bulgularının olmaması nedeniyle intraabdominal abse ön tanıda düşünülmeli.

Diğer puerperal ateş nedenleri arasındaki mastit ve meme absesi sık karşılaşılan klinik tablolardır. Postpartum kadınların çoğunda angorjmana bağlı ateş $37.8\text{-}39^{\circ}\text{C}$ olabilmekte iken %2.5'unda enfeksiyöz mastit gelişmektedir. Bu %2.5'luk hasta diliminin %5'inde ise abse gelişir. *S. aureus* ile *S. epidermidis* en sık izole edilen patojenlerdir. Bu hasta da ateş etyolojisi açısından değerlendirildiğinde sağ memede abse formasyonu tespit edildi. Abse Genel Cerrahi Kliniği tarafından drene edildi. Genel Cerrahi Kliniği'ndeki izlemi süresince hastanın devam etmeye olan geniş spektrumlu antibiyotik tedavisine ve abse drenajına rağmen febril kalması ve diffüz peritonit bulguları göstermesi nedeniyle devir alınarak batındaki yaygın asid etyolojisi araştırılmaya başlandı. Batındaki yaygın asitin kalp yetmezliğine bağlı gelişebileceği düşünülmerek peripartum kardiomyopati yönünden hastaya ekokardiografi yaptırıldı.

Peripartum kardiomyopati gebeliğin son ayı veya postpartum ilk 6 ayda gelişen kalp yetmezliği tablosudur. Teşhis için hastanın bilinen bir kardiak hastalığının olmaması gerekmektedir. Görülme sıklığı 1/1300-1/15000'dir⁵. Bu vakada yapılan ekokardiografinin normal olması ve hastada kardiak disfonksiyon bulgularının olmaması nedeniyle kardiomyopati tanısından uzaklaştırılmıştır.

Diğer asid nedenleri arasında portal venöz sistemde artmış basınç düşünülmüştür. Duff ve Gibbs, septik pelvik ven tromboflebit "review"larında Virschow'un trombozun klasik triadının gebelikte mevcut olan komponentlerini bildirmiştirlerdir: Artmış koagülabilite, venöz staz, anomal damar duvarları⁶. Enfeksiyon da vasküler hasara neden olarak tromboza eğilimi artrmaktadır. Bu nedenle septik pelvik ven tromboflebiti, düşmeyen ateş varlığında heparin tedavisine yanıt alınması ile tanısı konulan bir hastalıktır⁷. Bu hastada septik pelvik ven tromboflebiti ve ovaryen ven trombozu olabileceği gibi Budd-Chiari sendromu (hepatik ven trombozu) da ayırcı tanıda düşünülmüştür. Fakat tüm batın ultrasonografisinde karaciğer boyutları ve ekojenitesi normal olarak değerlendirildiğinden bu tanıdan uzaklaşılmıştır.

Hastanın akut batın bulgularının Genel Cerrahi Kliniği’ndeki takibi süresince gerilemesi ve ateşinin subfebril düzeye inmesi üzerine Kadın-Doğum Kliniği’ne geri devralındı. Kadın-Doğum Kliniği’ndeki takipleri sırasında antibiyotik tedavisine ara verildi. Ancak 39°C’ye varan nokturnal ateş paterni nedeniyle hastaya yeniden parasentez yapılarak sitolojik ve mikrobiyolojik incelmeye gönderildi. Tekrarlanan batın ultrasonografisinde serbest yaygın sıvının azaldığı fakat yaygın fibröz bantlar oluştugu görüldü. Hastanın nokturnal ateş paterni ve ultrasonografik bulgularının pelvik tüberkülozu düşündürmesi üzerine parasentezle alınan sıvı Mycobacterium Tuberculosis için kültüre gönderildi.

Tüberküloz gelişmekte olan ülkelerde yaygın bir enfeksiyon olup pelvik organları da etkileyebilir. Bazen malign bir tümörü de taklit edebilen, tedavi edilebilir bir enfeksiyondur⁸. Ancak yapılan kültürde üreme olmamıştır. Hastanın klinik tablosu iyileşmesine rağmen ultrasonografik bulguların tam olarak gerilememesi ve tam bir teşhis konulamaması nedeniyle hasta eksploratif laparatomije alındı. Laparatomide batın içinde yaygın pürülün sıvı ve tüm pelvik organların parietal periton tarafından örtüldüğü görüldü. Peritoneal doku patolojik incelemeye, sıvı Streptococcus Pneumonia, Mycobacterium Tuberculosis ve anaerobik bakteri kültürleri yapılmak üzere mikrobiyoloji laboratuvarına gönderildi. Ancak kültür ve doku incelemelerinde patojen mikroorganizma tespit edilememiştir.

Hasta bu bulgularla “Postpartum Primer Pelvik Peritonit” olarak değerlendirildi. Literatürde Kahlke ve Fischer, bu vakaya benzer bir olgu sunumu bildirmişlerdir. Normal spontan doğum sonrası postpartum 4. haftada diffüz pelvik peritonit gelişen ve laparatomije alınan 37 yaşındaki bir hastanın operasyon spesimeninde, vajinal ve kan kültürlerinde Streptococcus Pneumonia ürediği bildirilmiştir. Vajenden alınan kültürlerde de aynı bakterinin üremesi peritonitin asendant bir enfeksiyona sekonder gelişliğini göstermiştir⁹. Burada sunulan olguda meme absesi nedeniyle hastaya nonspesifik antibiyotik tedavisi başlanmış olmasından dolayı alınan peritoneal kültürlerde üreme olmamıştır. Vajinal veya kan kültürü alınmamıştır. Vajinal doğum esnasında vajinal kolonizasyon yapmış bir patojenin asendant yolla peritona geçerek diffüz pelvik peritonite yol açtığı düşünülmektedir.

Puerperium doğumdan başlayıp postpartum altıncı haftaya kadar geçen bir süreçtir. Puerperal ateş bu dönemin en önemli sorunlarından olup ayırıcı tanısında uterin enfeksiyondan derin ven trombozuna kadar birçok hastalık yer almaktadır. Postpartum primer pelvik peritonit doğum sonrası 15. günden dördüncü haftaya kadar ortaya çıkabilen, hastada yüksek ateş, batında yaygın asit, akut batın bulgularıyla kendini gösteren bir puerperal enfeksiyondur. Tedavisinde geniş spektrumlu antibiyotik tedavisi ve cerrahi drenaj yer almaktadır. Etken patojeni antibiyotik tedavisi başlamadan önce alınan vajinal ve kan kültürleriyle, ayrıca drenaj materyalinin kültürüyle tespit etmek mümkündür.

KAYNAKLAR

1. Edward HP, Benjamin PS. Puerperal problems. In: High Risk Pregnancy Management Options DK James, PJ Steer, CP Weiner, P Gonik (eds), Second edition. W B Saunders, London, 1999; Chapter 72: 1269-1280.
2. Sweet RL, Leder WJ. Puerperal infectious morbidity: A two year review. American Journal of Obstetrics and Gynecology 1973; 117: 1093-1100.
3. Goldenberg RL, Klebanoff MA, Nugent R, Krohn MA Hiller S, Andrews WW. Bacterial colonization of the vagina during pregnancy in four ethnic groups. American Journal of Obstetrics and Gynecology 1996; 174: 1618.
4. Marliyn JD, Michael WV, Rudolph PG. Anaerobic bacterial infections in pregnancy. In: Gleicher Principles of medical therapy in pregnancy. Plenum Medical Book Company, NY, 1986: 483-495.
5. Cunningham FG, Pritchard JA, Hankins GDV, et al. Peripartum heart failure: Idiopathic cardiomyopathy or compounding cardiovascular events? Obstetric and Gynecology 1986; 67: 157-168.
6. Duff P, Gibbs RS. Pelvic vein thrombophlebitis: Diagnostic dilemma and therapeutic challenge. Obstetrical and Gynecological Survey 1983; 38: 365-373.
7. Witlin AG, Mercer BM, Sibai BM. Septic pelvic thrombophlebitis or refractory postpartum fever of undetermined etiology. Journal of Maternal-Fetal Medicine 1996; 5: 355-358.
8. Changgeng Y, Xue ZZ, Kao CY, Liaw CC, Chen TC. Tuberculosis presenting with pelvic mass, peritoneal lesions, and elevation of serum CA 125 mimicking malignant tumor: A case report. China 2000 Apr; 4: 230-4 .
9. Kahlke V, Fischer A, Schroder J. Steptococcus pneumoniae peritonitis postpartum. Infection 2000; 28(2): 114-5.